

TÜ 14.-15.01 konverentsi “Õppejõult õppejõule” fookusteema oli

“ÕPETAMISE ÄREVUS VÕI ELEVUS”

Konverentsil rõhutati, et ärevuse vastu aitab kollegiaalne õppimine: suhtlus, õppijate kaasamine, hea koostöö kolleegidega, aga ka eksimise normaliseerimine. Tõdeti, et viimased aastad tegeleme ärevuse juhtimise, kohanduste tegemisega õppetöös ning selleks on vaja kolleegi õlga. Ka uuringute põhjal mõjutavad õppejõudude heaolu enim organisatsiooni tugi ja kollegiaalsed suhted.

Peaesineja Liisa Postareff Häme rakenduskõrgkoolist tutvustas pedagoogilise heaolu kontseptsiooni kõrghariduses, keskendudes õpetamistavade, õppejõu heaolu ja üliõpilaste õppimise vahelistele seostele. Uuringute põhjal on õpetamine kõrge läbipõlemisohuga stressirohke amet, mis on seotud väga tugevate emotsioonidega. Postareff kolleegidega leidsid, et õppejõudude heaolu on tugevalt seotud õpetamiskustega. Õppimiskeskne õpetamisviis suurendab heaolu, kuna muretsemise asemel analüüsib õppejõud üliõpilastega ja kolleegidega rohkem, kuidas õppimist toetada.

Konverentsil esitas Postareff viimaste uuringute ülevaateid nii heaolu psühholoogilisest, emotsionaalsest ja sotsiaalsest mõõtmest kui ka strateegiatest, mida õppejõud saavad kasutada heaolu toetamiseks. Heaolu kogevad õppejõud, kel on mõistlik töökoormus, kolleegide ja juhtide toetus, kes on ennastjuhtivad ja kellel on piisavalt pedagoogilisi oskusi. Suur töökoormus, toetuse puudumine, enesekriitilisus ja õppijate mittekaasamine aga röövivad heaolu.

Ettekandes käsitleti ka enesehoole, suhtluse ja institutsioonilise kultuuri rolli jätkusuutliku õpikeskkonna edendamisel. Pedagoogiliseks healuks on organisatsioonis oluline eesmärgistatud juhtimine, kaasamine ja toetav organisatsioonikultuur. Ettekandja julgustas arutlema selle üle, kuidas saab heaolu toetada nii individuaalselt kui ka kollektiivselt igapäevases akadeemilises elus. Kuna hea ettevalmistus tagab suurema rahulolu, on oluline seada selged piirid ja öelda ei tööülesannetele, mille täitmiseks pole aega. Õppejõud saavad suurendada heaolu

- pidades õppijatega tähenduslikke vestlusi, uurides, kas õppijad saavad teemast aru,
- koos õpetades, vesteldes kolleegidega õpetamise üle, otsides vajadusel tuge,
- vähendades enesekriitilisust, suurendades enesekaastundlikkust.

Konverentsi ettekannete slaididelt ja stendiettekannetelt saab uurida tagasisidest, koostöisest õppekavaarendusest, õppe- ja hindamismeetoditest, tehisaru kasutamisest, üldpädevustest ja õppijate motiveerimisest.